

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, Januárius' 12-dikén, 1827.

Francia Ország.

Végzete azon beszédnek, mellyet Pair és Státusminister Chateaubriand a' Pair-kamarában, az Anglus Minister Canning beszéde ellen tartott, mellyet ez a' Parlamentum' Alsó Házában elmondott: — „En nem félhetek a' hadakozástól, így szolla az Anglus Minister, ha a' mi végzetetlen hatalmunkat és azt is megmondolom, hogy a' békételenek minden országokban készek Anglia' részére állani.“ — Továbbá: „Részünkről egy hadakozás meggátolhatta volna Spanyol Országának a' Frantziák által lett elfoglaltatását, de más módja is vala Angliának az egyenlő mértéknek helyreállittatására, az t. i: hogy mi ezen foglaltatást a' mi veteikébe tartozunknak haszontalanná, sőt károsná tegyük. En ezen utolsó eszközt választottam; s azt hiszem, hogy ez által Angliának költségét, mellyet ő (a' Fr. háboruban) a' Spanyol országba való és Kadiks bészárására tett expeditziókra kiadott, vissza szerezttem. En nem csak Spanyol országra hanem Spanyol Ámérikára is tekintettem, hol én egy új világot teremtettem, s e'képpen kiegyengettem a' számadást. Angliának vissza fordultak tett költségei: Francia országon pedig, mint tett munkájának resultátuma, egy olly tereh maradott, mellyet ő sohajtozva hordoz, s a' mellyet örömet kivetne a' maga nyakából. Így felelek én azon szemrehányásokra, mellyeket ellenünk tesznek azért, hogy a' Frantziák Spanyol országot elfoglalva tartják.

„Azt mondám, hogy minden időnkébeli békételen és nyughatatlan, minden magok hazája béli jelen lévő környülművelésekkel, helyes akár helytelen okokra nézve, meg nem elégedő, emberek, részt fognak venni a' hadakozásban az Anglus zászlók alatt. Egy illy állapotnak megmondolása rettenetes; ez azt bizonyítja, hogy Anglia' kezében olly erő legyen, millyen a' Státusok' historiájában még eddig egyiknek se találtatott. Hanem, ha örvendünkünk kell is azért, hogy Oriási erővel bírnunk: tsakugyan tirannusság volna használni ezen erőt; a' mi bátorságunkat a' teszi, hogy esmérjük ezen nagy erőnkét. Kötelességünk pedig az, hogy ne használjuk ezen erőt haszonra kálmatosságotunk, hanem ha részenként, és tsak a' mennyi arra szükséges, hogy az ellenkező részeket meggyőzzük a' felől, hogy önnök ellen tselekesznek, ha Itélőbírájokat arra kényszerítik, hogy hadakozó társá legyen. Az a' pont, mellyen Anglia áll, ahoz hasonlittathatik, melyre a' Poéta, Aeolust, a' szelek' Istenét helyeztetik: „Celsa sedet Aeolus arce etc. Ez az az ok, melyre nézve én a' hadakozást elkerülni kívánom; nem félelem, nem erőtlenség' érzése ez.“

„Kit nem indítának ezen szavak mély szomorkodásra? Soha sem hallottunk egy Orátori-székből illy ellenséges nyilatkozatásokat, vagy az ellenséges gondolkozásnak illy nyilvános megvallását; se Chatham, se Fox, se Pitt nem beszéll-

tek Frantzia ország ellen illy keserű hangon soha. Midőn Lord Londonderry (Castlereagh) a Britannus Parlamentumban a Waterló-i ütközetről jelentést tett, hogyan fejezte ki magát? Így: „A Frantzia és Anglus katonák azon egy patakban mosták-le kezeikről a vért, 's költsönös dítséretekkel magasztalták egyik a 'másika' vitézségét“ — „Így beszéll a nemes ellenség!

„Anglia lehet töllem Oroszlány! Én nem disputálok a felett, hogy millyen az ő termete, staturája, mellyet magának tulajdonit. De tudom azt, hogy ezen Oroszlánytól meg nem ijed Frantzia ország. Némelly Kóloszusnak agyagból vagynak a lábai. Töllem a szelek Királynának is tarthatja lenni magát Anglia. De nintsenek-e ezen Aeolusnak magának is elég hánykódásai a maga országában? Nem illik az embernek a más országokban találtató békételenkedőkről beszélni, ha a maga országában Öt millió elnyomatott Catholikusok, Öt millió Irlandusok, találatnak, kik csak egy szüntelen lábon állnak meg az engedelmességben; ha az ember kéntelennek szemléli lenni magát esztendőnként nagy számú éhelhalásra jutott munkásokat agyon lövöldöztetni; ha a szegények taksájának szüntelen való nevedése, az inségnek meg nem szűnő nevedését bizonyítja, melynek természeti következése szükségesképpen a békételenkedésnek nevedése. Hogy hogy Uraim! Hát ugyan a föld' kerkségén találtató minden megelégedetlen embereknek az Anglus zászló alatt kelle-tik-e össze gyülekezni? Ezen gyáva fenyegetődzés nem intéztethetett egyedül Frantzia ország ellen. Nem találatnak-e megelégedetlen emberek Olasz országban, Magyar országban, Lengyel országban, és az Orosz birodalomban is? —

„Szomorú állapot, olly számot tartani kéntelenített az embereknek indulatos-

kodásaikhoz, mint a segítő sergekhez; keserves dolog a győzedelmekre vezérlő útat a Státusoknak megoszlattatásokban keresni és egy olly zászlóval bírni, melyalá az egyenetlenkedők legörömestebb össze segleglenének. Az a meggyőződés, hogy a zürzavarban és a Cháosban fegyvert találhatunk, nem irigyelhető állapot. Ha az Anglus Oroszlány éppen azzal dítsökszik, hogy néki tsak a maga sziget-jéről kell kimenni, hogy a világot felgyujthassa, nem helybe-hagyja-e ez általey más Oroszlánynak azon való iparkodását, hogy ez őtet a maga szigetére akarja szorítani? —

„Frantzia országnak, uraim, egyebek az ohajtásai. Ha nekünk még valaha, Isten örizz! a tsata' mezejére ki kellene állanunk, ekkor mi nem a külömbkülömb országokban találtató megelégedetlen embereket, hanem a Religióhoz, Fejedelmekhez, a' betsülethez, hazához hűséges, 's a' bölts törvényekkel megegyező szabadságot szerető embereket hívnók össze zászlaink alá. És ha még arra is kéntelenek lennénk, hogy éppen Anglia ellen hadakozzunk, nekünk soha eszünkbe nem fogna jutni az, hogy azon milliókra telő megelégedetleneket, a' kik Nagybritanniának kebelében találatnak, fellázzaszszuk. Mi, olly célzással, hogy ellenségünket gyengítsük, az ő országában soha polgári háborut nem gerjesztenénk. Mi megvetnők azt a győzedelmet, mellyet nem önn' vérünkön vásárlottunk volna.

„Uraim! távol légyen tölünk annak ohajtása, hogy a Britannus nemzet az emberiségnek ezen ékessége, a' maga kebeléli nyughatatlankodások által martzongoltassék. A' háládatos világ soha meg nem fog szűnni ő-benne a' Baco, a' Locke, a' Neuton hazáját, 's a' felvilágosodás, a' szabadság, és a' pallérozódás' oskoláját tisztelni. A' világ soha hitelt nem fog annak adni, hogy a' Britannus zászló a' ren-

detlenség' zászlajává válhasson, melly az embereket fejtelenségre, következésképpen tirannusságra vezérelhesse, melly annak elválhatatlan kísérője szokott lenni.

„Az Anglus Minister azt mondja, hogy ő előre el látta, hogy mitsoda következei lesznek a' Spanyol hadakozásnak és ő azt arra használta, hogy az új világot felszabadítsa. Ezen erőssítésnek Chronologiai megtévedés az alapja. Elfelejtette a' Minister, hogy az ő Ministersége előtt Lord Castlereagh már régen kinyilatkozatta volt az Ácheni Congresszuson, hogy Anglia elébb vagy későbbre kéntelen lesz a' Spanyol Koloniáknak függetlenségét megesmérni. Ezen megesmérés tehát, nem a' Frantziák által Spanyol országba tétetett expeditziónak a' következése vala. A' Spanyol Koloniák már megvalának esmértetve, az Anglus kikötőhelyek már kinyitva valának ezen Koloniáknak hajójik előtt, mikor a' Canning úr hajóra-ülése történt. Canning úr tsak azt tette, a' mit sok más Ministerek; úgy használta a' környülállásokat, mint magokat azok elé adták. Ez néki nagy szerentse; mint hogy ha ő mind azokat az inségeket, mellyeket Spanyol ország három esztendőök alatt kiállott, előre el-látta, és mind ezeket olly reménséggel, hogy ezek által Frantzia országnak ártani fog, előmozdította volna — ugyan mitsoda nevet érdemlene így ezen Politika?

„Az Anglus Minister kihirdette, hogy Portugalliába Anglus sergek fognak beszálani. Canning úr ezt megtétetheti; jussa van ezt megtétetni, mihellyest a' Casus-foederis jelen van. De nem tagadhatom más felől, hogy véllünk, ő, elég engedékenyül bánt. Bizonyságlevelet adott Országlószékünknek, hogy vélle tökéletesen meg lehet elégedni. Egy kevésse nagyobb nyilvánosság, szavak helyet valódiság, nem ártthattak volna. Hanem — mi nem kívánunk többet.)

„Igaz az; hogy Frantzia országnak, egy olly Státusnak, a' melly némelly szerentsetlen környüllások mellett is, még most is jobb finántziai állapotban lenni érzi magát, mint akár mellyik Europai Státus, és a' kinek Királlya tsak egy száva által millió fegyvereseket gyűjthetne össze a' Princz Angouleme vezérlése alatt, elég kedvetlen dolog vala az Anglus Minister által az Angliai Parlamentum' elejibe citáltatni!

„Portugalliának az Anglus sergek által való elfoglaltatásában, akár „melly hasznos dolog légyen is ez közönségesen vétetve, ránk nézve az a' rossz van, hogy minket arra kényszerit, hogy „mi Spanyol országban maradjunk. „Itt „a' betsület' Casus-foederise áll „elé; 's a' mit e' parantsol, azt megtenni „egy Frantzia se mulatja-el.“

„Egyéb eránt én nem hiszem, hogy Spanyol ország és Anglia között hadakozásra kerüljön a' dolog. Attól a' néptől, melly már mindent elvesztett, meg tsak az utolsó kőpenyegit vehetné-el Anglia. Hogy mi Anglia előtt Barcellonának és Kadixnak kapujit megnyíthatnók, ezt senki nem képzelheti. Ha Kuba szigetét akarnák elfoglalni az Anglusok, így Észak Amerika ellen kellene hadat folytatniok. Ezt mind jól tudják Angliában.

„Éppen illy kevésse hiszem én azt is, hogy Anglia és Frantzia ország között hadakozás támodhasson, kinek mi ezen szempillantatban különben is húséges Szövetségeseinek lenni nyilatkoztatjuk magunkat. Mit is veszthetnénk mi egy tengeri háboruban. Két vagy három kősziklát a' világ két tengerein! Egyéb eránt a' mi százötven fegyveres hajójink a' tengereken elszélledve, több kárt fognának tenni az Anglus kereskedésnek, mint minden nagy Anglus hajós sergek, Frantzia ország' (fájdalom!) igen kevésre szállott tengeri ke-

reskedésének. És hol támodhatnak meg az Anglusok az Europai partokat? Ha valahova kiszállanának, meg oltalmazhatnák-é ők azon ponton magokat ellenünk, mihent a' Spanyolok és Portugallusok véllünk tartanának? Mint hogy Anglia a' maga nagy hatalmát magasztalja, ez által nélküNK is just ad arra, hogy a' magunkérol beszélljünk. Nem kell elfelejteni, hogy Frantzia ország' népe felettebb számos, erős, bátor; és boszszankodván azért, a' mit elvesztett ötet könnyebb dolog felkölteni, mint tsendességben tartani. Az oktalanságnak legnagyobb gráditsa volna egy millió Frantzia fiatal katonaság' kevélységét megvető szavak által felingerleni, a' kik nyughatatlan szemekkel néznek azokra a' tsa-tázó mezőkre, mellyeket az ő idősebb testvéreik véreknek kiontása által ditsősségek-ké tettek.

„En ezen Pair-kamarának nem jóvallahatom azt, hogy a' Király' kinyitó beszé-dére adandó Váloszban Anglia' megbántá-sait hasonló megbántásokkal fizesse visz-sza. Ez, sem az Urak' méltóságához, és, hozzá merem tenni, sem az én Charakte-remhez nem illene. De reménlem, hogy az Urak is egy vélekedésben vagynak vél-lem abban, hogy valódi sőt egy kevéssé éles hangon illik azon gyűlésnek. beszél- leni, melynek hívattatása abba' áll, hogy a' Nemzet' betsületét és jusait megörizze. Az engedékenység már elég sokáig üzetett; a' ki magát megaláztatni engedi, nem bé-kességre, hanem gyalázatra teszen szert.

„Iparkodtam olly mérsékléssel beszél- leni, mint tsak a' dolgok' állapotja meg- engedte. Ministereinkről említést se tettem. Akkor ennek is ideje lehet, mikor belső dolgainkrol leszen szó. Most külső ország áll előttünk, melly tekintetben semmi véle- kedési külömbözés nem lehet köztünk. Mindnyájan Frantziák vagyunk.

„A' mi kötelességünk, hazánk' javát, thrónusunk' ditsősségét, és Frantzia or-

szág' méltóságát megoltalmazni. Ha ismét meg akarnának is bennünket azon Privi- légiumoktól fosztani, mellyek eránt a' Con- stitútzió és Királyi szavak által bátorsá- gosokká tétettünk — menttsük-meg leg- alább betsületünket; a' betsület és jó hír- név, hamarabb vagy későbbre, ismét láb- ra fogják állítani szabadságunkat.“

Nagy Britannia és Irlandia.

Dublinban Déc. 13-dikán gyűlést tartottak a' Catholikusok, melyben mindeneknek felette ezen hadakozás fog- lalatoskodtatta a' közönséges figyelmet, melyre a' Királynak a' Parlamentumhoz intézett Izenete szolgáltatót alkalmas- ságot. Sheil nevű úr így beszélt: — „

„Háború, hazafiak! háború van hir- dettetve! (ezen felkiáltásra sokáig tartott a' helybehagyó hathatós kiáltozás). Köztünk tehát semmi czivakodás ne uralkodjék töb- bé! semmi meszsze nem látó és emberi tekintetek, ne forogjanak szemünk előtt; egyedül tsak arra vigyázzunk, hogy ezen Crisisben, sokáig tartott iparkodásunk- nak gyümöltseit el ne veszessük; mosi tsak azt forgassuk elmeink előtt, hogy nemzeti boldogságunkat jó lábra állithassuk. Ez után keveset gondolhatunk azzal: hogy van-é Ágensünk Londonban? mi ezeknek a' jutalma? mitsoda közönséges Credi- tet kellessék ezeknek adnunk? mitsoda számadást kellessék tartanunk?

„A' trombitaharsogás elkezdődött; Portugalliától a' Pyrenémi hegyekig terjesz- ti harsogását, 's azt nem soká az Álpesek fogják vissza hangzani (ez a' kifejezés is nagyon tetszett). Itt a' Királyi Izenet, melly által a' Király békességes kinyitó beszéde megmásoltatott. A' kinyitó beszéd által a' jelentetett vala, hogy Európa' bé- kessége nem fogna megzavartatni: 's ke- vés napok után az adatik szép 's legbékes- ségesebb hangon tudtunkra, hogy Király

ő Felsége a' nemzetbe helyhezteti bizodal-
mát, hogy azon tsatát, melyhez hozzá fog-
tunk, folytathassuk.

„A' Tágusnál kezdődő hadakozás tsak
előpostája a' nagy történeteknek, mellyek-
ről a' Rénusnak és Dunának véres part-
jai nem soká szemmél látó tanuji fognak
lenni. A' Portugalliai hadakozás az egész
világgal való, ellenségeskedésbe belé fogja
Angliát vonni. Ez, gondolkodási alapok
felett való hadakozás. Frantzia Országnak,
az Orosz birodalomnak, Austriának és
Prusziának is részesülni kell ezen hada-
kozásban. Ezeknek vélekedéseik és hasz-
naik nem kevesebbé hivatalosok a' tsatá-
zásra, mint az ő bajonétjaik. Szoljunk a'
dologhoz: mi most a' kérdés? Ez: Ell fog-
é még egyszer a' Szabadság' komédiája a'
világ théatromán jádzódni? Új példája fog-é
a' nép-uralkodási reformáltatásnak szemünk'
elejibe terjesztetni? Igen; Igen; így felel
Canning úr, és mi néki ezen feleletért
köszönettel tartozunk. Nem; így felelnek
az Orosz birodalom, Austria, és Prusz-
zia. Igennel fog-é felelni Frantzia ország?
En nem gondolom; és ha talám tsakugyan
I g e n n e l találna felelni, ez a' felelet tsak
valami n e g a t i v u s hangon fog kijöni a'
Thuillériából; így: „köztünk, a' Frantzia
és Spanyol Bourbonok között, egyességnek
kell uralkodni. Az Urak tudják, hogy a'
Szabadság' karjai hosszak, 's az a' kéz,
a' melly L i s b o n á b a n a' Despotismust
össze törte, nem soká a' Madridi Lili-
ommal is megéreztetethi magát.

„Az én gondolkozásom tehát most ez:
„A' közönséges hadakozás' élesztő szikrái
elevenséget kaptak; és én kéntelen vagyok
megvallani, hogy nekünk ezért örvende-
nünk kell. Illy szomorú környülállások
közzé vagyunk helyheztetődve. Ezen nagy
birodalom' harmad része, és öt millio Ir-
landusok, olly nagyon kizárattattak a' Stá-
tus' dolgaiból, hogy nékiek öröm-érzést
okoz az, hogy a' világ nyomoruságra jut.

Talám a' hadakozás feleleveníti a' mi jo-
vunkra az igasságos érzést, 's e-képpen
végre hajtja a' mi felszabadittatásunkat
(emancipáltatásunkat). Ha minket ezen re-
métség megtsal, mi ugyan se rebelliót nem
kezdünk, se idegen segedelemhez nem fo-
lyamodunk, hanem az Egekhez fohászko-
dni soha meg nem szününk azért, hogy
Angliának Státusemberei a' magok vaksá-
gát megbánják 's által lássák azon okokat,
mellyekre nézve, ha talám már késő nem le-
szen, így kiálthassanak-fel: Óh! miért nem
valánk Irlandia eránt igasságosok!,,

Az után O-Connel beszélt; ő is illy
vélekedéseket nyilatkoztatott. Herczeg Wel-
lington ellen keservesen kikelt.

A' Morning-Cronicle így okos-
kodik: „Hét millió Catholikusok Irlandiá-
ban meglehetősen ketsegtető tárgyúlzol-
gálhatnak az idegeneknek arra, hogy most
egy ide-intéztetett próbát tegyenek, most
kiváltképpen, midőn a' gőz-hajókkal, min-
den vígyázaton álló hajós sergek mellett,
mindenüvé el lehet menni.“

A' Párisi Monitör egy Madridi le-
velet közöl Déc. 14-dikéről, melyben a'
mondatik, hogy minekusánna két Kurírok
érkeztek Madridba, kik oda az Anglus
Királytól a' Parlamentumhoz intéztetett Ize-
netet, és a' Miaister Canning úr' beszé-
dét, 's a' hadi készülétekre nézve kiada-
tott rendeléseket megvitték, az ólta a'
Madridi Udvarnál az alkudozások ismét el-
kezdődtek, és minden okokra nézve lehet
reménleni, hogy jó kimenetelek fog lenni.

A' Londoni Kurir így irt Déc. 2-di-
kán: „Azon postahajón, a' melly Fal-
mouthból Déc. 23-dikán a' Tágus felé ked-
vező széllel elevezett, egy Biztos is ült,
kire a' volt bizva, hogy sergeink' számá-
ra Portugalliában a' szállósokat tartassa
készen. Ezen postahajó gondolhatókép-
pen 26-dikban estve vagy 27-dikben reg-

gel érkezhettek - meg Lisbonába. Azon 1105 emberek, kiket Országlószékünk az utolsó hadakozáskor, midőn Herczeg Wellington magát, Mossena előtt, a Torres-Vedrási hadi linéához vissza vonta vala, 80 órák alatt érkeztek-meg észak-keleti széllel Portssmouthból Lisbonához. (Előbbeni újságleveleinkből tudjuk, hogy azon sergek, mellyek most Portugalliába rendeltettek, Déc. 16-dika és 20-dika között már mind útnak indultak Angliából a Portugallus partok felé. E szerint fel lehet vetni, hogy mikor érkezettek-meg oda: de mi még ma mikor ezt írjuk, Bétsben Jan. 11-dikén, még semmi olly tudósítást nem olvastunk, melly által ezen sergeknek kiszállása jelentődne).

Ugyan a Londoni Kurir írja továbbá, hogy a Woolwichi fegyveres házban nagy szorgalommal tétettetnek a második expeditzióhoz való készülétek, a melly éppen olly erős leszen, mint az első volt, melly már elevezett.

kán, hogy bár mi-nagyon elfoglalták is a közönség' figyelmét Londonban a Spanyol országi és Portugalliai dolgok, tsakugyan nem kevesebbé magára vonta ezen figyelmet, a Jorki Hertzegnek mint Nagybrittannia Korona örökösének állapotja is. Fájdalom! úgy elenyészett ezen Princznek felgyogyulása eránt minden reménség, hogy állapotjának veszedelmes voltát maga is által látván, a múlt tsötörtökön, feladatta magának a Londoni Püspök által az Urvatsoráját.

A Párisi Csillag azt írja magános tudósítások után, hogy ezen K. Hertzeg' élete, alig fog nyoltz napokra terjedni.

Wilson Robertnek megküldötte Ámérikábol Bolívar a maga ábrázatjának egy Ámérikai felső által készítettett képét, melly nagyon jól van találva.

Spanyol Ország.

A Párisi Monitör és a Csillag ezeket jelentik, Madridbol Déc. 26-dik napjáról: — „A Spanyol országlószék rendeltést tett, hogy fegyveres sereg induljon útnak Extremadura és Ó-kastilia tartományok felé, a melly sereg, 7, tartományi militzia Regimentekből, 's egy Testörző és egy lovas Vadász Regimentből, mind együtt 7—8 ezer emberekből áll, és azon Rodil nevű híres Generális által vezéreltetik, a ki magát a Callói kikötőhelynek dicséretes oltalmazása által tette nevezetessé, és a ki az ő vezéri foglalatosságait illető tekintetben, semmit nem fog függeni a nevezett tartományoknak Fő Kapitányaitól.“

Egy régibb, tudni illik Déc. 21-dikén indult, Madridi tudósításbol pedig, illyen jelentést tett vala ugyan a Párisi Monitör: — „

„Véllünk tegnap igen fontos dolog történt, így szoll a Madridi tudósító. A mi Országlószékünk az Anglus' és Portugallus Országlószékeknek utolsó meghívásokra, nyoltz napok előtt a-képpen felelt: „Hogy rá áll arra, hogy egy Portugallus Követségi Ágenst magához befogadjon. — „Ezen engedékenységet úgy kell nézni, mint a Portugallus Országlás' töllünk való megesmértetésének egy nemét; vagy legalább valamelly halgatva való megesmértetését a mi Országlószékünk által. Ehez képepest töllünk is haladék nélkül egy Követségi Ágensnek kell Lisbonába küldtetni.

Portugallia.

A Párisi Csillagban Lisbonából Déc. 16-dikán indult levelek találtatnak, mellyekben ezek jelentetnek: — „Az Amazon

nevű Portugallus Frégát Maderából 300 emberekkel, mellyek a' 7-dik Regimentből valók, megérkezett a' Tágus' torkába; az Orestes is meg 200 emberekkel. A' Restaurator nevű gőzhajó 50 Státusfoglyokat hozott ide Oportóból. A' tengerparti strázsaseregnek egy Kompániája engedelmet kért a' R. Princzaszszonytól, hogy tehesen hadi szolgálatot a' Linea seregnél. Elfogadta kívánságát a' Princzaszszony.

B é c s.

Legfelségesebb rendelések szerént, a' Nassau-Weilburgi özvegy Herczegaszszonynak, Isabella, Ludovika, Alexándrina Augusta Ő Herczegaszszonyságának halálára nézve, nyoltz napokig minden változás nélkül való Udvari gyász vétetett-fel.

Austriai Császári Nagy Követségi Tanácsos Neumann Úr, ki, rendkívül való küldetetéssel Brasiliába rendeltetett, Herczeg Schwarzenberg Felix és Gróf Fries Uraktól kísértetve, a' különösen e' végre felkészített Forte nevű Nagybritanniai Fregátra Déc. 20-dikán felülvén, még azon napon elevezett a' Portsmouthi kikötőhelyből.

Igazítás. — A' közelébb költ M. Kurír utolsó lapján a' második hasábon, a' hol Hadi találtatik, Hadadi olvasassék.

A' pénzfolyamat Januárius' 11-dikén;
közép árr:
 A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 88 5/8
 Az 1820-béli sorsosok, 138 5/8
 Az 1821-béli hasonlók, 117 3/4

Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 44 7/8 forint. keltek, mind C. ben. A' Bankó Aktziák keltek 1071 3/5 forinton. Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Posony Jan. 9-dik napján. — Egy e' hónap' 4-dikén tartatott Kerületi ülésben a' Palatinalis Porták' rendbeszedtetésére az Özszeirok' elejibe adandó Utasítási jóvallat által-nézettetvén, eránta Izenetet készítettet, melly a' Rendeknél a' következő napon a' 167-dik Országos ülésben tanácskozás alá vétetett, melly időben a' Mágánások' Táblája az adózási ajánlást illető alázatos Felírásnak Magyar Fordítását vizsgálta-meg. — Jan. 6-dikán ugyan Kerületi ülésben a' Correlatiókról (vagy a' magánosok között való pénz-béli állapotrol) folytak az előképpen való vetekedések. — A' következő vasárnapon, 7-dikben, 1 órakor a' 168-dik Országos elegyes Ülés tartatott, melyben tsak a' feljebb említett alázatos Felírás olvastatott-fel Déák és Magyar nyelven, 's azután aláíratott, és megpetsételtetvén, a' Királyi Felsőséghez elküldetett.

Azután egy óra mulva a' mind két Tábláktól kineveztetett nagy számú Küldöttségnek az a' szerentséje vala, hogy Nádorispányné Ő Császári Fő Herczegaszszonyságához Mária Dorotthyához bévezetettvén, az Országgyűlésnek ezen új esztendőre nézve való szerentséltető köszöntését Ő Császári Herczegaszszonyságához intézte. Szószolló volt a' Wátzi Főtisztelendő Méltóságos Püspök Gróf Nádasdy Ferencz Úr, kinek szives érzésekkel Magyar nyelven tett köszöntő kifejezéseit, kegyes indulattal fogadván a' Császári Herczegaszszony, arra maga is Magyar nyelven 's legkegyesebb kifejezésekkel méltóztatott felelni Ő Cs. Fő Herczegaszszonysága.

Budán Jan. 4-dikén a' Kir. Fő Gymnasiumban pompás szertartással függesztett Tudós Lux Ferencz Professor Úrnak mejjére azon Érdem-arany-pénz, mellyet Ő Felsége az említett Professor Úrnak 43 esztendeig ezen Királyi Fő Gymnasiumban szorgalmatosan, és az Ifjúság' nagy hasznával folytatott tanításai által szerzett érdemeiért ajándékozni méltóztatott.

Jelentés.

a' Minerva folytatásáról az 1827-dik Esztendőre.

Folyó-írásunk' két évbeli fáradozásai' elfolyta után, az 1827-dik esztendőre újonnan megjelen a' hazai literatúra' pályáján, 's szerényen, mint eddig, újra pártfogásért esedezik a' hazai művelődés ügye barátainál. Ámbár nem ditsekedhetik is a' Kiadó azon kegyességgel, mellyet, nem mint érdemlett jutalmat — de legalább mint hátorítást várt — nem tsügged-el mindazonáltal, 's igyekezni fog jövődöre is, minden lehető módon elő-mozdítani azon szent célt, melly minden hazafinak szükségesképpen kedves, 's mellyet áldozatok nélkül elérni lehetetlen.

Mitsoda tekintetek vezérlik a' Kiadót és a' Redactiót ezen Folyó-írás' kiadásában, azt az 1825-diki esztendei folyamat' első Negyedjében találtató Elő-beszéd eléggé kijeleli. Mi ezen helyen nem botsátkozhatunk hosszas értekezésekbe az iránt, mellyik legyen a' jelen szempillantásban a' legjobb és legalkalmasb mód a' hazai művelődés' terjesztésére. Azt azonban nem hallgathatjuk-el, hogy vélekedésünk szerint, nem tsak egy út van akárhol és akármiben is valamelly cél' elérésére, — hogy egyéberánt az tselekszik legokosabban a' világon, a' ki a' módokat a' kör-

nyúlállásokhoz alkalmaztatja, 's hogy hazánk' és litteraturánk' mostani állapotjában, az teszen legtöbb hasznót a' közönseges ügynök, a' ki magát legérthetőbbé tudja tenni. Nem akarjuk mi felejteti, megnyit halada literaturánk kevés esztendők óta, — nem akarjuk a' már kimívelt Stílt eldurvásítani 's hazánkat vissza-taszítani a' gondolatokban és kifejezésekben való trivialitás' azon Epochájába, melly tsak a' böltsojökben való literaturákhoz illik. De azt hiszszük más részről, hogy literaturánk soha köz terjedésű nem lesz, ha azt Nemzetivé nem teszszük, — 's azon erős meggyőződésben vagyunk, hogy a' tisztán critiko-eszthetikai Folyó-írások Magyarországbán most még nem köz-hasznúak, — hogy hibáznak azok, kik ezen kritikát idegen 's főképen Német kaptára verik, — 's hogy nálunk teremteni kell még elébb mintsem lerontani, — 's életre hozni elébb mint halálra korbátsolni.

Bizodalmasan hívjuk-meg a' literatúra' minden barátjait, méltóztassanak Folyó-írásunkat kegyes párt-fogások alá venni, 's elé-fizetéseikkel elé-segíteni. Mi minden erőnkéből azon leszünk, hogy Folyó-írásunkban az intereszszás dolgok' számát szaporítsuk, 's a' hasznót a' kellemetessel a' mennyire lehet, párosítsuk.

Az előfizetés' árra szép Medián-papírosra 6 for. — Velinre 10 for. Conv. pénzben, szabad posta küldéstide értvén. 1825-dik és 1826-beli Folyamatok is még kaphatók a' Kiadó Könyv-áros' bóltjában.

Elő-fizetni lehatt Bétsben, T. T. Theol. Prof. Patay János Úrnál, és a' Császári Burg mellett lévő Kőmetsző Intézetben. — Egyéb eránt minden Cs. Kir. Pósta-hivataloknál.

Kassán Deczemb. 30-kán 1826.

A' Kiadó és a' Redactio.